

Een Bank perfin

Door Jan van Riel

De Banca Commerciale Triestina kortweg B.C.T. heeft meerdere soorten perforaties gebruikt. De meest bekende, waarvan u hieronder een poststuk ziet uit de periode dat Triëst nog tot Oostenrijk behoorde. De perforatie bestaat uit B18, C11, en T10. Perforatiegaten.

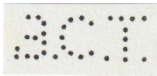
Afb. 1: Briefkaart met de perfin BCT uit Triëst

Het poststuk is verstuurd op 13 december 1907 vanuit Triest naar Udine voorzien van een postzegel van 10 Heller wat de juiste frankering was voor post naar Udine waar het poststuk op het distributiekantoor aankwam op 14 december 1907.

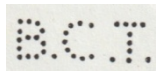
De bank gebruikte een viervoudige perforator wat te zien is bij brede postzegels waar de perfin er meermaals instaat. Deze perfin is gebruikt van 1907 t/m 1937.

Hierna werd een nieuwe perforator gebruikt waarmee tot 1948 geperforeerd werd. Deze bestond uit B14 C9 en T6 perforatiegaten.

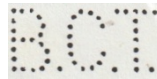
De kantoren in Fiume, Milaan, Trento, en Rome hadden allemaal een andere (enkelvoudige) perforator waarvan voorbeelden op de volgende pagina staan (afbeeldingen 2 t/m 5).

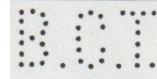
Afb. 2 Fiume

Afb. 3: Milaan

Afb. 4: Trento

Afb. 5: Rome

De bank werd opgericht in 1859 door enkele welgestelde ondernemers uit de hoek van handelshuizen en industrie. Een dominante rol was weggelegd voor de families Brunner en Economo.

In 1904 kwam de BCT onder controle van de Wiener Bankverein. De BCT oriënteerde zich op financiering van commerciële en industriële activiteiten in de regio van Triëst. Na de Eerste Wereldoorlog kwam de BCT als onderdeel van de "Italianisering" onder directe controle van enkele belangrijke ondernemersgroepen in Triëst (naast de familie Brunner werd ook de familie Cosulich toegevoegd).

Afb. 6: Banco Commerciale Triestina

Eind jaren twintig kregen de eigenaren problemen door de economische en financiële crisis in Triëst waardoor de bank bijna werd meegesleurd in de afgrond. De BCT werd verkocht aan ComitBank en de raad van bestuur werd gewijzigd. Op 21 mei 1930 werden verschillende leden van de Banca Commerciale Italiana gekozen als nieuwe bestuurders, waaronder Enrico Marchesano als CEO (Chief Executive Officer) en Giuseppe Toeplitz als Vicepresident van de BCT met als taak voorzitter van het Uitvoerend Comité. Op 24 april 1932 ging de BCT op in de Banca Commerciale Italiana (BCI) en de activiteiten fuseerden met de al bestaande vestigingen van de BCI die sinds 1919 al in Triëst gevestigd waren.

Joseph Toeplitz werd in 1866 geboren in Warschau als lid van een joodse familie. Na een klassieke studie in Letland studeerde hij aan de ingenieursfaculteiten van Gent en Aken. In 1890 verhuisde hij naar Italië om de gaan werken bij de Banca Generale te Genua op uitnodiging van de directeur Otto Joel (zijn aangetrouwde neef). In 1895 werd hij overgeplaatst naar de Banca Commerciale Italiana te Milaan.

Afb. 7: Joseph Toeplitz

Hierna steeg zijn ster en opende hij vestigingen in Napels en Venetië van de Comit Bank. In 1903 keerde hij weer terug naar Milaan waar hij in 1906 centraal manager werd en hij zich onderscheidde als hoofd van de inspectie en tussenpersoon voor tal van grote bedrijven.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog kreeg Toeplitz te maken met aanvallen van de nationalistische pers omdat hij nog steeds al een buitenlander werd beschouwd, ondanks het feit dat hij in 1912 het Italiaanse staatsburgerschap had gekregen.

In 1917 werd hij algemeen directeur van de Comit Bank welke functie hij deelde met Pietro Fenoglio. In 1918 en 1920 verdedigde hij de bank tegen overnames van de Perrone-Ansaldo Group. Toen Fenoglio in 1920 aftrad werd hij het onbetwiste hoofd van de Comit bank tot 1933. Met hulp van de regering de bank redde hij de bank ter nauwer nood van een debacle. Maar in maart 1933 nam hij ontslag als algemeen directeur en bleef nog tot 1934 vicepresident.

Hij stierf in zijn villa in Sant 'Ambrogio Olona op 27 januari 1938.

Bronnen: Wikipedia en Catalogo dei Perfins d'Italia van J.J.C. van Riel